

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Sd/79/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7013201596
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Styková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7013201596.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, samosudkyňa JUDr. Eva Styková, v právnej veci navrhovateľa: Y. U., A.. XX.XX.XXXX, W. U. XX, O., zastúpený JUDr. Richardom Plichikom, advokátom, Advokátska kancelária, Urbánkova 6, Košice, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava, Ul. 29. augusta 8- 10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia zo dňa 04.03.2014 č. XXX XXX XXXX X, v konaní o starobnom dôchodku, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozhodnutie odporkyne zo dňa 05.11.2013 č. XXX XXX XXXX X.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím zo dňa 05.11.2013 č. XXX XXX XXXX X podľa § 142 ods. 4 písm. c/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) v znení zákona č. 721/2004 Z. z. zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 02.08.2010.

Odporkyňa sa vo svojom rozhodnutí zaoberala žiadosťou navrhovateľa zo dňa 11.10.2013 o priznanie starobného dôchodku od 02.08.2010. Uviedla, že z obsahu spisového materiálu, najmä z potvrdenia L. H. N. Q.Ā. Y. U. X. Q. W. Č.. L. N.-XXXX/XX-XX z 30.03.2009 vyplýva, že rozhodnutím L.Ā. H. N. Q. Y. U. X. X. W. (ďalej len „N.“) z 13.02.2002 bol navrhovateľovi od 24.03.2002 priznaný starobný dôchodok podľa § 132 a § 133 zákona o sociálnom zabezpečení. Tento starobný dôchodok podľa § 125 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a zmene a doplnení niektorých zákonov, s účinnosťou od 01.07.2002, sa považuje za výsluhový dôchodok.

Odporkyňa prihliadla na to, že z evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zo dňa 11.02.2002 vyplýva, že pre nárok na starobný dôchodok a jeho výšku bola navrhovateľovi zhodnotená doba výkonu základnej (náhradnej) vojenskej služby v období od 29.07.1966 do 11.09.1968 (I. kategória funkcií), doba služobného pomeru príslušníka N. v období od 01.02.1969 do 31.03.1999 (I. kategória funkcií), ako aj doba civilného zamestnania (v III. pracovnej kategórii) od 24.03.1965 do 09.07.1965 (doba učebného pomeru), od 01.08.1965 do 28.07.1966, od 12.09.1968 do 13.10.1968, 14.10.1968 do 13.11.1968, od 01.04.1999 do 31.12.2000 a od 01.03.2001 do 23.03.2002. Uvedený starobný dôchodok, naďalej vyplácaný Ú.S. X. N. L. H.L. N. Q. W., sa za výsluhový dôchodok iba považuje, naďalej je starobným dôchodkom priznaným podľa zákona o sociálnom zabezpečení, pre priznanie ktorého k 24.03.2002 splnil navrhovateľ všetky zákonné podmienky. Vznik nároku na starobný dôchodok (a jeho priznanie)

podľa zákona č. 100/1988 Zb. súčasne vylučuje možnosť vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z. z.. Takýto právny názor vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 9So/41/2008 z 29.09.2008. Z tohto dôvodu navrhovateľovi nárok, uplatnený na pobočke Sociálnej poisťovne O. žiadosťou z 11.10.2013 o priznanie starobného dôchodku zo všeobecného sociálneho poistenia od 02.08.2010 nevznikol a z toho dôvodu odporkyňa zamietla túto žiadosť navrhovateľa.

V závere svojho rozhodnutia upozornila odporkyňa navrhovateľa na to, že v súlade s § 67 ods. 3 zákona č. 519/2007 Z. z. má možnosť požiadať o zvýšenie priznaného starobného dôchodku, vyplácaného L. H. N. Q. W. za obdobie dôchodkového poistenia, získané po 31.12.2003 podľa zákona č. 461/2003 Z. z.. Starobný dôchodok v takomto prípade zvýši L. H. N. po prevedení poistného na starobné poistenie od Sociálnej poisťovne na žiadosť Ú.J. X. N. L. H. N. Q. W..

Včas podaným opravným prostriedkom zo dňa 12.12.2013 sa navrhovateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.11.2013. Navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu poukázal na skutočnosť, že odporca pri rozhodovaní o jeho žiadosti na priznanie starobného dôchodku zohľadnil iba prvú časť ustanovení § 255 ods. 5 a § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení a nevysporiadal sa so skutočnosťou, že navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok podľa § 123 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. a nie invalidný dôchodok, ani čiastočne invalidný dôchodok podľa § 40 a § 45 a § 101 zákona č. 328/2002 Z. z.. Podľa jeho názoru bol odporca povinný skúmať nárok navrhovateľa nielen podľa § 273 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v spojení s § 60 ods. 2 a § 255 ods. 2 citovaného zákona, ale aj podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

V opravnom prostriedku splnomocnený zástupca navrhovateľa citoval rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.08.2012 sp. zn. 7So/138/2011 a po jeho aplikácii na predmetný prípad navrhovateľa vyvodil, že starobný dôchodok navrhovateľa môže odporca krátiť primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby príslušníka N., rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z..

Na záver splnomocnený zástupca navrhovateľa poukázal na tú skutočnosť, že z potvrdenia C. Q. O., pripojeného k žiadosti, vyplýva, že navrhovateľ bol v období od 01.03.2001 do 31.03.2007 zamestnancom C. Q. O. a teda celková ním odpracovaná a započítaná doba predstavuje ku dňu skončenia pracovného pomeru 41 rokov a 179 dní. Odporca však vo svojom rozhodnutí zamietol žiadosť navrhovateľa na základe toho, že určil dobu jeho dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme na základe zákona o sociálnom poistení (po zohľadnení poistenia v osobitnom systéme - 30 rokov), výpočtom ku dňu 24.03.2009 iba vo výške 7 rokov a 53 dní a aj to za toto obdobie s poukazom na § 65 zákona o sociálnom poistení, na základe ktorého jeho žiadosť zamietol. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil rozhodnutie odporkyne zo dňa 05.11.2013 č. k. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.06.2012 č. k. 8C/57/2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania podľa písomného vyčíslenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa vyjadrenia odporkyne zo dňa 17.01.2014, s poukazom na potvrdenie L. H. N. Q. W. Č.. L. N.-XXXX/XX-XX z 30.03.2009, v zmysle ktorého rozhodnutím L. H. N. W. z 13.02.2002 bol navrhovateľovi od 24.03.2002 priznaný starobný dôchodok, ktorý od 01.07.2002 sa považuje za výsluhový dôchodok, ako aj s poukazom na evidenčný list dôchodkového zabezpečenia z 11.02.2002, starobný dôchodok je navrhovateľovi naďalej vyplácaný Ú.S. X.D. N. L. H. N. Q. W., ktorý sa za výsluhový dôchodok iba považuje, naďalej je však starobným dôchodkom priznaným podľa zákona o sociálnom zabezpečení, pre priznanie ktorého navrhovateľ k 24.03.2002 splnil všetky zákonné podmienky. Vznik nároku na starobný dôchodok (a jeho priznanie) podľa zákona č. 100/1988 Z. z. súčasne vylučuje možnosť vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 65 zákona o sociálnom zabezpečení, čo vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 9Sd/41/2008 z 29.09.2008. Odporkyňa preto navrhla, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa ustanovení § 250i a nasledujúcich zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej

len „O.s.p.“) a na základe vykonaného dokazovania, výsluchu navrhovateľa a jeho splnomocneného zástupcu a splnomocnenej zástupkyne odporkyne a po oboznámení sa s obsahom dávkového spisu odporkyne dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný, nakoľko napadnuté rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.11.2013 bolo v plnej miere zákonné a správne, odporkyňa dostatočne zistila skutkový stav veci a vyvodila z neho i správny právny záver, s ktorým sa krajský súd v plnej miere stotožnil.

Na pojednávaní, nariadenom na deň 04.03.2014, navrhovateľ trval na podanom opravnom prostriedku s tým, že nežiada od odporkyne nič iné, len na čo má nárok, na základe zrážaných daní. Jemu boli v starobnom dôchodku zohľadnené iba odpracované roky pred nástupom do zboru a potom už nič. Konkrétne mu neboli zohľadnené roky odpracované vo C. O. od roku 2001 do roku 2007 a tiež doba, kedy bol evidovaný na úrade práce po skončení služobného pomeru a preto žiadal zohľadniť uvedené obdobie. Tvrdil, že jemu tieto doby neboli finančne zohľadnené pri výpočte starobného dôchodku.

Splnomocnený zástupca navrhovateľa zotrval na písomných dôvodoch návrhu a dodal, že navrhovateľovi neboli zohľadnené žiadne doby civilného zamestnania. Predložil súdu evidenčný list dôchodkového zabezpečenia z 11.02.2002, v zmysle ktorého navrhovateľovi bola doba služby pre prídavok k dôchodku od 01.02.1969 do 31.03.1999 zohľadnená doba 30 rokov a 59 dní. Navrhol preto zrušiť napadnuté rozhodnutie odporkyne a zaviazat' odporkyňu k náhrade trov konania na základe predloženého vyčíslenia a potvrdenia o porade s klientom.

Splnomocnená zástupkyňa odporkyne v plnom rozsahu zotrvala na vyjadrení a dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Uviedla, že navrhovateľovi bol starobný dôchodok priznaný podľa § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. a doba poistenia bola hodnotená do dňa priznania starobného dôchodku. Pokiaľ ide o dobu poistenia, pre vznik nároku po roku 2004 má navrhovateľ možnosť požiadať o zvýšenie dôchodku tak, ako to uviedla odporkyňa v napadnutom rozhodnutí. Navrhla preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v rozsahu podaného návrhu - opravného prostriedku, súc viazaný pri svojom rozhodovaní dispozičnou zásadou v zmysle § 250l, § 212 ods. 1 O. s. p..

Na základe obsahu dávkového spisu odporkyne považoval krajský súd za preukázané, že navrhovateľ žiadosťou spísanou dňa 11.10.2013 požiadal o priznanie starobného dôchodku od 02.08.2010.

Odporkyňa následne rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.11.2013 zamietla túto žiadosť navrhovateľa podľa § 142 ods. 4 písm. c/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z..

Z rozhodnutia odporkyne, ako aj z administratívneho spisu je zrejmé, že podľa obsahu potvrdenia L. H. N. zo dňa 22.08.2013, navrhovateľovi bol priznaný rozhodnutím L. H. N.-XXXXX-XX-XXXX zo dňa 13.02.2002 starobný dôchodok podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení od 24.03.2002, ktorý sa od 01.07.2002 podľa § 125 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. považuje za výsluhový dôchodok. Pre výšku a nárok na starobný dôchodok bola navrhovateľovi započítaná doba, a to od 24.03.1965 do 09.07.1965 J. F., od 01.08.1965 do 28.07.1966 - U. T., od 29.07.1966 do 11.09.1968 N. Q. X., od 12.09.1968 do 13.10.1968 - U. T., od 14.10.1968 do 13.11.1968 - M. E., od 01.02.1969 do 31.03.1999 F. N., od 01.04.1999 do 31.12.2000 - B. A. Ú. F. a od 01.03.2001 do 23.03.2002 - C. O..

Odporkyňa na základe týchto skutočností v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedla, že starobný dôchodok, navrhovateľovi naďalej vyplácaný Ú. X. N. L. H. N. Q. W., je naďalej starobným dôchodkom priznaným podľa § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, pre priznanie ktorého k 24.03.2002 navrhovateľ splnil všetky zákonné podmienky a tento starobný dôchodok sa za výsluhový iba považuje. Vznik nároku na starobný dôchodok (a jeho priznanie) podľa zákona č. 100/1988 Zb. súčasne

vylučuje možnosť vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z. z.. Odporkyňa pritom poukázala na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyslovený v rozsudku sp. zn. 9So/41/2008 z 29.09.2008.

Na základe týchto skutočností odporkyňa dospela k záveru, že navrhovateľovi nárok, uplatnený na pobočke Sociálnej poisťovne O. žiadosťou z 11.10.2013 o priznanie starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia od 02.08.2010, nevznikol. Zároveň však upozornila navrhovateľa na to, že v súlade s § 67 ods. 3 zákona č. 519/2007 Z. z. má navrhovateľ možnosť požiadať o zvýšenie priznaného starobného dôchodku, vyplácaného L. H. N. Q. W., za obdobie dôchodkového poistenia, získaného po 31.12.2003 podľa zákona č. 461/2003 Z. z.. Starobný dôchodok v takom prípade zvýši L. H. N. po prevedení poisťného na starobné poistenie od Sociálnej poisťovne na žiadosť Ú. X. N. L. H. N. Q. W..

Podľa § 142 ods. 4 písm. c/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení o dávkach dôchodkového zabezpečenia vojakov z povolania Česko-slovenskej armády rozhoduje Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia.

Podľa § 67 ods. 3 zákona č. 519/2007 Z. z. ak poistenec Sociálnej poisťovne, ktorému vznikol nárok na výplatu starobného dôchodku pred 1. januárom 2004 a na výplatu tohto dôchodku je príslušný útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia, požiada o zvýšenie starobného dôchodku podľa osobitného predpisu, vyžiada si útvar sociálneho zabezpečenia alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia prevedenie poisťného na starobné poistenie, údaje o dobe trvania dôchodkového poistenia a údaje o príjmoch za obdobie dôchodkového poistenia získané po 31. decembri 2003 od Sociálnej poisťovne. Sociálna poisťovňa je povinná vyžiadané poisťné na starobné poistenie a údaje o poistencovi odvieť útvaru sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia do 30 dní od vyžiadania, ak také poisťné nebolo zhodnotené pre nárok na dôchodok a jeho výšku Sociálnou poisťovňou. Starobný dôchodok podľa osobitného predpisu v takom prípade zvyšuje príslušný útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia.

K odvolacím námietkam splnomocneného zástupcu navrhovateľa krajský súd udáva nasledovné:

Podľa tvrdenia, uvedeného v návrhu, mal byť navrhovateľovi priznaný výsluhový dôchodok podľa § 123 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. a nie invalidný dôchodok, ani čiastočný invalidný dôchodok podľa § 40 a 45 a § 101 tohto zákona. K tomu krajský súd uvádza, že z potvrdenia L. H. N. zo dňa 22.08.2013 vyplýva, že navrhovateľovi bol od 24.03.2002 priznaný starobný dôchodok podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, ktorý sa od 01.07.2002 iba považuje podľa § 125 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. za výsluhový dôchodok. Tieto starobné dôchodky sú teda naďalej starobnými dôchodkami podľa zákona č. 100/1988 Zb. a za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. sa iba považujú, najmä na účely ich zvyšovania za dobu trvania služby. Taký záver vyplýva tak z rozdielných podmienok vzniku nároku na výsluhový dôchodok a nároku na starobný dôchodok, ako aj z rozdielneho spôsobu výpočtu a výšky starobných dôchodkov, priznaných podľa § 22 až 24 v spojení s § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. a spôsobu výpočtu a výšky výsluhového dôchodku, priznaného podľa § 28 zákona č. 114/1998 Z. z., respektíve podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z.. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vysloveného v rozsudku č. 9So/41/2008 z 29.09.2008, na ktorý poukázala odporkyňa vo svojom rozhodnutí. Splnomocneným zástupcom navrhovateľa citovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.08.2012 sp. zn. 7So/138/2011, je podľa názoru krajského súdu na posudzovaný prípad bezpredmetný, rovnako ako žiadosť o posudzovanie nároku navrhovateľa aj podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Splnomocnený zástupca navrhovateľa tiež v opravnom prostriedku poukázal na to, že v zmysle potvrdenia od C. Q. O. bol navrhovateľ v období od 01.03.2002 do 31.03.2007 zamestnancom C. Q. O., takže celková odpracovaná doba predstavuje ku dňu skončenia pracovného pomeru 41 rokov a 179 dní, ale odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa na základe toho, že určila dobu dôchodkového poistenia navrhovateľa vo všeobecnom systéme na základe zákona o sociálnom poistení (po zohľadnení poistenia

v osobitnom systéme poistenia - 30 rokov), výpočtom ku dňu 24.03.2009 iba vo výške 7 rokov a 53 dní a aj za toto obdobie s poukazom na § 65 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

K tejto odvolacej námietke krajský súd udáva, že tieto skutočnosti nie sú obsiahnuté vo výroku, ani v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zo dňa 05.11.2013 č. XXX XXX XXXX X. Z administratívneho spisu odporkyne však vyplýva, že v tomto zmysle rozhodla odporkyňa v predchádzajúcom rozhodnutí z 02.06.2009 č. XXX XXX XXXX X. Krajský súd dodáva, že napadnutému rozhodnutiu odporkyne predchádza tiež jej rozhodnutie zo dňa 02.05.2013 č. XXX XXX XXXX X.

Krajský súd považoval za zmätočný návrh na vydanie rozsudku, v zmysle ktorého mal krajský súd zrušiť rozhodnutie odporcu zo dňa 05.11.2013 č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.06.2012 č. k. 8C/57/2011. Z prvej strany podaného odvolania vyplýva, že opravným prostriedkom bolo napadnuté rozhodnutie odporcu zo dňa 05.11.2013 č. XXX XXX XXXX X.

K námietke navrhovateľa na pojednávaní krajského súdu dňa 04.03.2014, že v starobnom dôchodku mu boli zohľadnené iba odpracované roky pred nástupom do zboru a neboli mu zohľadnené roky odpracované vo C. O. od roku 2001 do roku 2007 a tiež doba, kedy bol evidovaný na úrade práce po skočení služobného pomeru s tým, že navyše mu ani zohľadnené doby neboli finančne zohľadnené pri výpočte starobného dôchodku, krajský súd udáva:

Z potvrdenia L. H. N. z 22.08.2013 vyplýva, že nielen pre nárok na starobný dôchodok, ale aj pre jeho výšku bola navrhovateľovi započítaná doba, ako to už bolo vyššie uvedené, a to v rozhodnutí L. N. - XXXXX/XX-XXXX zo dňa 13.02.2002. Starobný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný od 24.03.2002, preto z doby odpracovanej vo C. O. mu bola započítaná iba doba od 01.03.2001 do 23.03.2002.

Navrhovateľ v žiadosti o dôchodok zo dňa 15.04.2013 žiadal aj o započítanie doby, kedy bol nezamestnaný a neevidovaný na úrade práce v období od 24.03.2003 do 31.08.2003 a od 01.04.2007 do podania žiadosti. Žiadal však aj o započítanie doby zamestnania vo C. O. od 01.09.2003 do 31.03.2007, pričom táto doba je uvedená aj v osobnom liste dôchodkového poistenia. Uvedená doba zamestnania vo C. O. je dobou ďalšieho zamestnania po vzniku nároku na starobný dôchodok. Na dobu, počas ktorej bol navrhovateľ nezamestnaný, v roku 2003 a od 01.04.2007, sa neprihliada pri posudzovaní nároku na starobný dôchodok.

Ako už bolo uvedené, o dávkach dôchodkového zabezpečenia vojakov z povolania Česko-slovenskej armády rozhoduje Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia v zmysle § 142 ods. 4 písm. a/ 100/1988 Zb., u ktorého si mal navrhovateľ svoj nárok uplatniť.

Žiadosť navrhovateľa ohľadom zhodnotenia doby zamestnania vo C. O. od 01.09.2003 do 31.03.2007 odporkyňa postúpi na rozhodnutie príslušnému orgánu v súlade s § 142 ods. 4 písm. a/ zák. č. 100/1988 Zb., t.j. Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/41/2008 z 29.09.2008). Ďalší postup je upravený v § 67 ods. 3 zák. č. 519/2007 Z. z..

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ a jeho splnomocnený zástupca boli v konaní neúspešní, preto nemajú právo na náhradu trov konania. Odporkyni náhrada trov konania nepatrí, preto súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.